

dette Udvalg anbefalet, som det synes eenstemmigt, netop det, som jeg her har opstillet som det, der dog kunde blive deelviis Tale om. Det siger nemlig: „Om endogaa de saaledes afhændede Skove skulde blive forringede eller maastee i Tiden ganste afdrevne, vilde dette dog være nyttigere for Landet end den nuværende Skoveøkonomi, da den blotte Skovgrund som oftest vil kunne afgive et meget større Udbytte, i Særbeleshed paa Sjælland og Dorne, end Skovene nu give.“

Dette har Finantsudvalget sagt i 1852, dette meget drifstige Revolutionaire og Ungdommelige, disse overordentlige farlige Theorier. Det er ganste vist, jeg kan ikke blive enig med den ærede Finantsminister i Opfattelsen af den hele Skovbrug, saasnart han gaaer ud fra den Forudsætning, at man ikke skal kunne vente Forrentning af Skovene, hverken naar der er Tale om dette, om Salget, eller naar der er Tale om den Maade, hvorpaa man skal drive det, der skal blive tilbage som Skov. Jeg kan gaae ind paa, at der skal tages æsthetiske Hensyn, jeg kan forstaae, at der er enkelte Statskove, hvor der bør tages climatiske Hensyn, der er ganste vist Skove, hvor der absolut bør tages sige Hensyn, men jeg troer, at, hvilke Hensyn man end tager, æsthetiske, climatiske eller økonomiske, maa man forlange, at der skal være Fornuft i dem, og jeg troer, at, for at de skulle være fornuftige, maa man lægge en vis Plan, ogsaa naar der er Tale om æsthetiske Hensyn. Det er dog virkelig for Menneskenes Skyld, og ikke for Skovenes Skyld, at man skal tage disse Hensyn, og det maa derfor nøie undersøges, paa hvilke Punkter af Landet man skal tage dem. Der er aabenbart Grund dertil, naar Skovene ligge nær ved Kjøbenhavn, der er Grund dertil f. Ex. ved de Skove, der have Betydning for Hs. Maj. Kongen som Hystskove, der kan ogsaa ellers være Grund dertil — vel snarere for en Deel Communer end for Staten —, men fornuftigviis kan der ikke være Tale om, at vi f. Ex. skulde holde Gribstov i dens nuværende Omfang, med dens nuværende Alder af Træbestanden og med dens øvrige nuværende Bestaafenhed af æsthetiske Hensyn, at just disse Hensyn skulde forlange, at disse Værdier skulle ligge netop paa dette

Sted af Landet og der give dette store aarlige Tab. Det Samme gjælder med Hensyn til de climatiske Hensyn, ogsaa der maa man dog komme med en Smule Raisonnement, ogsaa der maa man dog undersøge, hvorledes man bedst og billigst og fornuftigst opnaaer disse Formaal. Jeg troer, kort sagt, at man ikke uden videre kan sige dette om Skovene, som de nu ligge, eller som de nu ere, man maa i alt Fald selv fra dette Standpunkt tage Sagen paa en ganste anden Maade. Saavidt jeg opfattede den ærede Minister, vare egentlig disse Betragtninger fra det climatiske og æsthetiske Standpunkt det Æneste, han ansøgte mod det Standpunkt, som dog maa synes at være klart, at, naar man har liggende denne Værdi for sig, maa man ogsaa forlange Rente, at, hvis man vil gaae ind paa Skovfrihed, maa man forlange Rente af samtlige 20 Millioner, at man altsaa under denne Forudsætning maa anerkjende et Rentetab, saavidt jeg erindrer, af Renten af 14 Millioner, altsaa omtrent $\frac{1}{2}$ Million, eller at, hvis man forlanger Skovtvang, man da idetmindste maa forbre, at Vedmasfen forrentes, og, som den ærede Minister sagde, en Deel af Jorden tillige forrentes, og, selv om man gaaer ud fra Forudsætningen om Skovtvang, forrente Skovene nu kun omtrent det Halve af denne Værdi, hvilket, efter hvad der foreligger, ikke synes at kunne forklares paa anden Maade end ved den overordentlig lange Omdrift, idet man lader en stor Masse Træer staae og blive for gamle, lader dem staae paa en Tid, da de ikke blot ikke levere en Tilvæxt, der svarer til det aarlige Rentetab, men i mange Tilfælde ligefrem give Tab. Der ansøres undertiden endnu en Grund foruden de i den Form, hvori de komme frem, urimelige æsthetiske og climatiske Hensyn, navnlig med Hensyn til Egeskove, der siges at findes i en Alder af 265 Aar, medens en forstandig Privatmand i det Høieste vel kun regner at holde dem c. 120 Aar. Det angives specielt med Hensyn til disse Egeskove, at Staten skulde holde dem saa gamle, fordi den skulde sørge for at have Skibstømmer. Man maa nu for det Første spørge, om Staten skal have Ege-Skibstømmer, efterat Regjeringen ikke længer bygger Skibe af Eg, men af Jern, men dernæst maa man selv fra